

[Rahbæk Møller]

ring viser det modsatte. Det er da også på forhånd givet, at de 0,2 mia kr., som industriministeriet har fået at disponere over, vil give en langt større virkning på beskæftigelse og betalingsbalance end de 1,2 mia kr., som skatteministeren har fået til opgave at dele ud med rund hånd.

Men alting kan jo gøres med mere eller mindre talent. Efterhånden som de forskellige skattelettelser udmøntes i konkret lovgivning, bliver éns undren større.

I dag er det altså bl.a. landbruget, der skal tilgodeses. Det er i høj grad et erhverv, der har hjælp behov. Eller rettere sagt: en væsentlig del af landbruget har hjælp behov, nemlig alle de, der inden for de senere år har investeret i en stor animalsk produktion. Det er de driftige landmænd, der er ude i tovene. Og så kommer regeringen og foreslår skattelettelser til dem, der er på vej ud af erhvervet. Der er typisk tale om landmænd, der inkasserer store kapitalgevinster på grund af de store værdistigninger i 1970'erne. De har bestemt ikke behov for skattelettelser. Deres eneste problem er, at det er svært at slippe af med landbrugsejendommene, fordi forholdene for de unge landmænd er så umulige. Også af den grund var det de unge landmænds problemer, man burde tage fat på. Ret beset er det en uforskammede over for de mennesker, der har investeret i en stor produktion og nu er tvunget i knæ på grund af forhold, de ikke selv er herre over. Samfundet har ikke haft råd til at hjælpe dem effektivt. Men man har råd til at smide penge ud til andre grupper, der ikke har hjælp behov.

I øvrigt skal jeg sige om kapitalvindingskatten, at det er en dårlig og mobilitetshæmmende skat. Den burde afløses af en anden form for værdistigningsafgift for de nye værdistigningers vedkommende. Men det kan vel ikke ske, før regeringen har frigjort sig fra det besynderlige flertal, den nu baserer sin politik på.

Om lempelsen af goodwillbeskatningen gælder det samme. Det hjælper ikke erhvervslivet, men det hjælper dem, der er på vej ud af erhvervslivet.

Nu er det begrænset, hvor stærkt man kan være bekendt at angribe skatteministeren. Han er jo bundet af forliget med de 3 små besynderlige partier. Men der burde dog være en grænse for, hvor ringe lovgivning en minister vil påtage sig at fremsætte.

Med disse bemærkninger skal jeg love absolut modvilje fra SFs side under sagens videre behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal slet ikke prøve at bede SFs ordfører om at tænke sådan lidt logisk. Husker jeg rigtigt, så har SF 11 medlemmer, og det radikale venstre har 10 medlemmer i Folketinget. Det radikale venstre er altså efter SFs opfattelse et lille parti, mens jeg har fornemmelsen af, at SF efter udtalelserne heroppe har det ligesom musen, der sagde til elefanten:

»Mærk, hvor vi gungrer tilsammen, vi to!«

Måtte jeg ikke begynde med at sige tak til ministeren for, at ministeren foreslår ændringer af den særlige indkomstskat.

Hr. Ivar Hansen sagde heroppefra: Forslaget er alt for lidt. Tja. Jeg forsøgte at få venstre til – da venstre for et års tid siden sad i regering sammen med socialdemokratiet og havde udpeget skatteministeren – at forhøje bundfradraget, men det blev totalt afvist af venstre. Nu kommer man ganske kort tid efter, altså godt et års tid efter, og siger: Denne forhøjelse er alt for lidt. Dengang ville man ikke høre tale om det. Har man ikke på fornemmelsen hos venstre, at der kunne opstå en fornemmelse hos vælgerne af, at man siger ét som opposition og noget ganske andet som regeringsparti, at der ikke er megen sammenhæng i det, og at man ikke skal tage venstres ord alt for alvorligt, for så snart man kommer i regering, så gør man det modsatte af, hvad man siger som opposition?

Jeg vil gerne gøre opmærksom på i forbindelse af det, hr. Glistrup sagde, at den særlige indkomstskat, som gælder landbruget, jo er gennemført ved et forlig mellem venstre og socialdemokraterne. Vi kunne ikke stemme for det; vi sagde, det var et dårligt forlig. Det er det fortsat. Nu kommer der en rettelse, der tager nogle af de værste skavanker og skader for landbruget ud af loven. Det kunne vi ikke overtale venstre til, dengang det havde afgørelsen.

Jeg kan sige, at der ifølge lovforslaget sker en rimelig forhøjelse for landbrugets fradrag, når man har ejet landbrugsejendommen i en lang årrække, nemlig i en så lang årrække, at man skal helt tilbage til 13. alm. vurdering

Jeg er enig i den betragtning, der er fremsat, at dette kun er en lap oven på en lap.